06/06/2020

Γέροντας Γεώργιος Καψάνης: “Κόψαμε το θέλημά μας”

/ Ορθόδοξες Προβολές

Μακαριστού Γέροντος Γεωργίου Καψάνη, Προηγουμένου Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου († 2014)

«Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν!»

Παρακαλώ το Πανάγιο Πνεύμα να με φωτίση, να σας πω αυτό που είναι το θέλημα του Θεού για την ζωή μας, για τον αγώνα μας, για την προσευχή μας, για το υπόλοιπο της ζωής μας, για την πορεία της αδελφότητός μας.

Είναι κάποιες ώρες στην ζωή μας που έχουν ιδιαίτερη σημασία. Αν όλες οι ώρες είναι σπουδαίες, γιατί πρέπει να τις αξιοποιήσουμε για την σωτηρία μας, πολλώ μάλλον οι ώρες σαν κι αυτές που η αδελφότης μας έχει να περάση αυτόν τον καιρό. Όλοι μας καταλαβαίνουμε ότι είναι κρίσιμες και ότι οι αποφάσεις μας πρέπει να είναι σύμφωνες με το άγιο θέλημα του Κυρίου.

Τον παρακαλούμε λοιπόν να μας φωτίση, εσάς μεν για να δεχθήτε ο,τι είναι για την σωτηρία σας, εμένα δε να με φωτίση να σας λέω αυτές τις ώρες ο,τι είναι για την σωτηρία μου και για την σωτηρία σας. Έτσι να επιστέψωμε την

τεσσαρακονταετή διακονία μου στο μοναστήρι με λόγους πνευματικούς, λόγους ευαρέστους στον Κύριο και λόγους οι οποίοι θα στηρίξουν την αδελφότητα και τώρα και αργότερα.

Ο π. Σωφρόνιος Σαχάρωφ τονίζει την μεγάλη σημασία που έχει η ενότης στο Κοινόβιο και την μεγάλη σημασία που έχει η συνεργασία. Να μη γίνουν παρατάξεις, να μη γίνη διχόνοια, να μη γίνη κομματισμός, και άλλοι να υποστηρίζουν τον ένα και άλλοι τον άλλο. Αυτό είναι ολέθριο.

Η Χάρις του Θεού εφύλαξε την αδελφότητά μας και δεν είχαμε τέτοια προβλήματα, παρ' ότι είμαστε μία πολυμελής αδελφότης. Πιστεύω ότι σ' αυτό βοήθησε ο Χριστός και η Παναγία και οι Προστάται της Μονής μας, γιατί είναι δυσεύρετο πράγμα να υπάρχουν αδελφότητες που είναι ενωμένες, και μάλιστα όταν είναι πολυμελείς. Γι' αυτό ευχαριστώ τον Θεό και ελπίζω να συγχωρήση τις αμαρτίες μου, βλέποντας ότι αγωνίσθηκα στο θέμα αυτό.

Όταν πρωτοήρθαμε στο μοναστήρι, είχα μερικούς νέους που ήταν μαζί μας τότε, οι οποίοι ήθελαν να παραμερίσω τους παλαιούς πατέρες, για να πάρουν την εξουσία αυτοί και να διακριθούν αυτοί. Εγώ τους είπα, ότι η αποστολή η δική μου είναι να αναπαύσω πρώτα τα γεροντάκια, τους παλαιούς πατέρες που βρήκαμε εδώ. Αυτοί αγωνίσθηκαν. Με τους δικούς τους κόπους προχώρησαν το μοναστήρι και το κράτησαν και το παραδίδουν σ' εμάς τώρα. Και δεν είναι σωστό, εμείς να τους εξαποστείλουμε από εδώ, για να πάρουμε την εξουσία. Βγάλτε το από το μυαλό σας αυτό.

Και φύλαξε ο Θεός και δεν το κάναμε. Και μάλιστα εγώ έκανα υπακοή στους παλαιούς πατέρες. Είχα ως τυπικό, οσάκις έβγαινα στον κόσμο για αποστολή της Μονής, να παίρνω μαζί μου και έναν από τους παλαιούς πατέρες. Συνήθως έπαιρνα τον π. Ανδρέα, ο οποίος ήταν και γραμματέας και ήξερε καλά τους κανονισμούς του Αγίου Όρους. Τον έπαιρνα μαζί μου πάντοτε, όπου πήγαινα, στα λεωφορεία, στα τρένα. Πρώτον, για να έχω ένα γέροντα κοντά μου για ασφάλεια πνευματική, και δεύτερον, για να ξέρουν οι άλλοι αδελφοί –οι 17 παλαιοί πατέρες που βρήκαμε στο μοναστήρι– που πάω και τι κάνω. Γιατί εγώ τότε ήμουν νέος και οι άνθρωποι δεν με ήξεραν για πολλά χρόνια και θα ήταν φυσικό να περιμένη κανείς ότι κάποιοι θα είχαν κάποιους λογισμούς, κάποιες απορίες του τι κάνω και του πως πολιτεύομαι. Και εγώ ήθελα να είναι αναπαυμένοι οι πατέρες, και αυτοί που έμεναν στο μοναστήρι και όσοι βγαίναμε έξω, και να ξέρουν από αυτούς και οι άλλοι την πολιτεία μας. Ευχαριστώ τον Θεό.

Θέλω να σας πω λοιπόν μερικές περιπτώσεις, που χάριν της ενότητος της αδελφότητος εμείς τα πρώτα χρόνια δεν κάναμε το θέλημά μας. Κόψαμε το

θέλημά μας.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΠΥΛΗ “ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ”